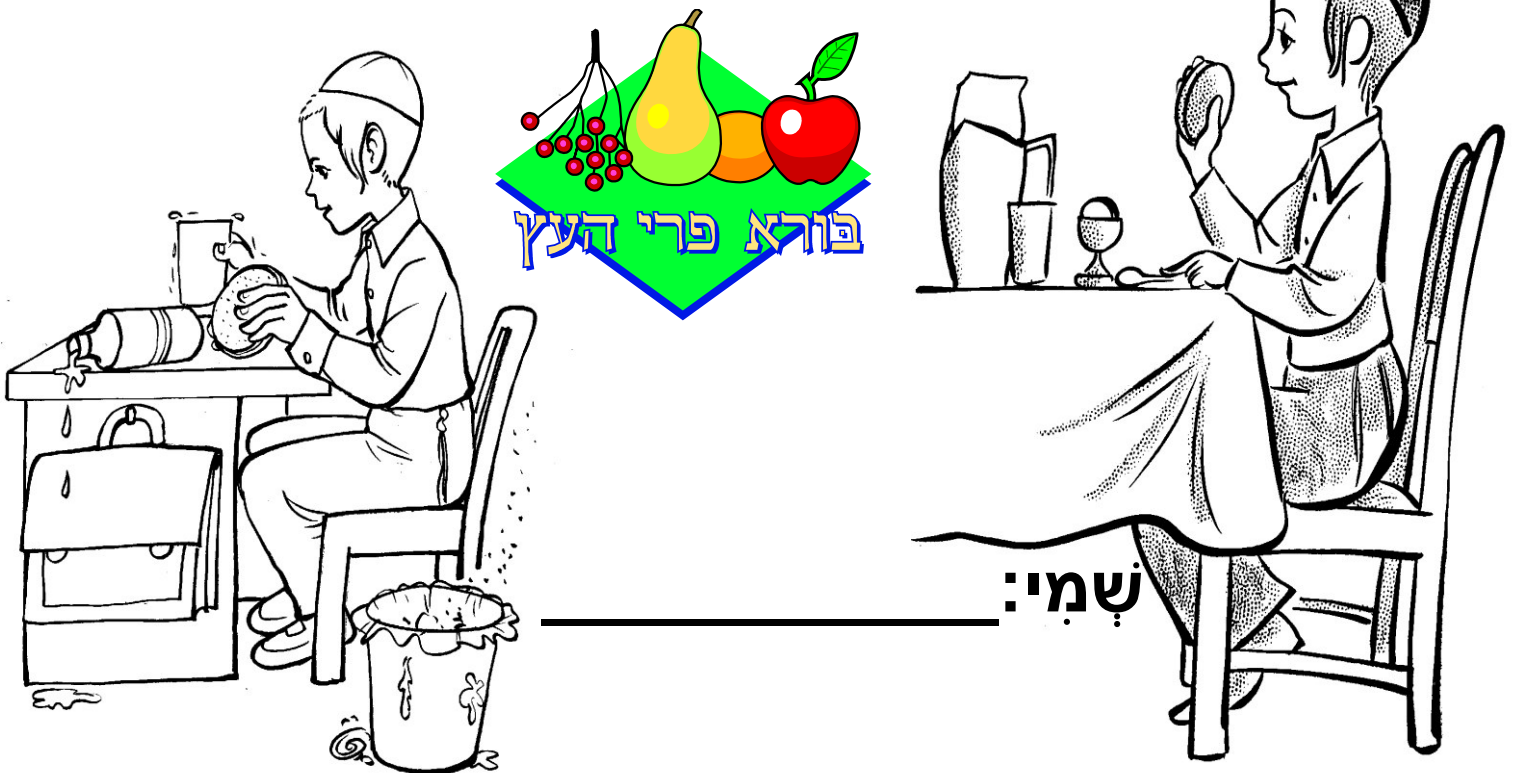

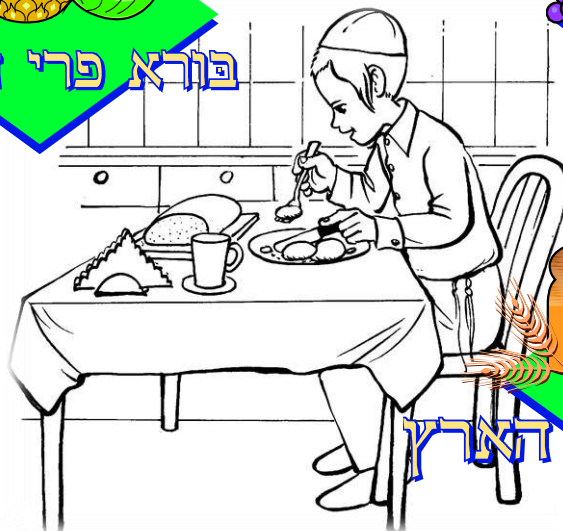
חוברת לימוד ועבודה

בנושא ברכות

שמי:

ארוחות
חמות

איזו גטלה כשרה לגטילת הידים?

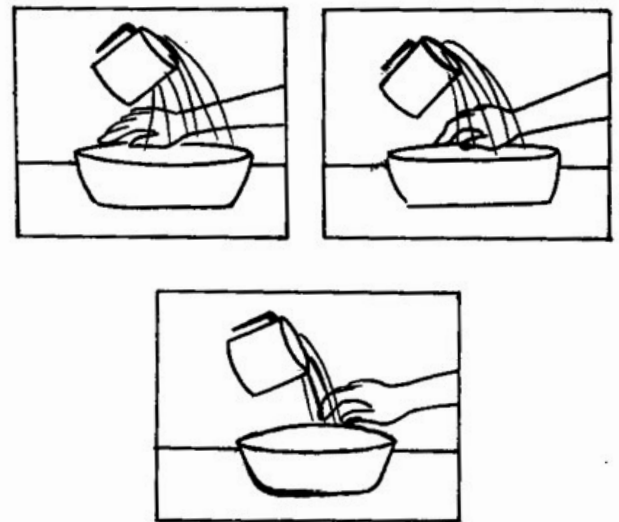
נכבד את הנלמה הכשרה לגטילת ידים

אלו מים כשרים לגטילה?

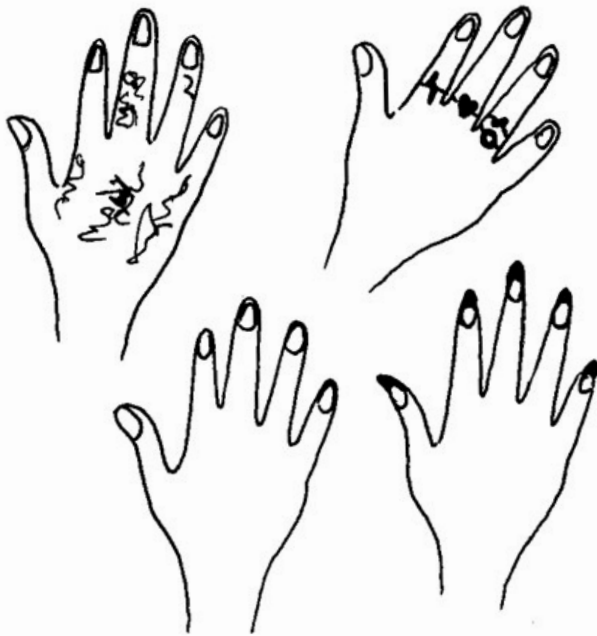
נלמ את המים הכשרים לגטילה

מי נוטל ידים לפי הדין?

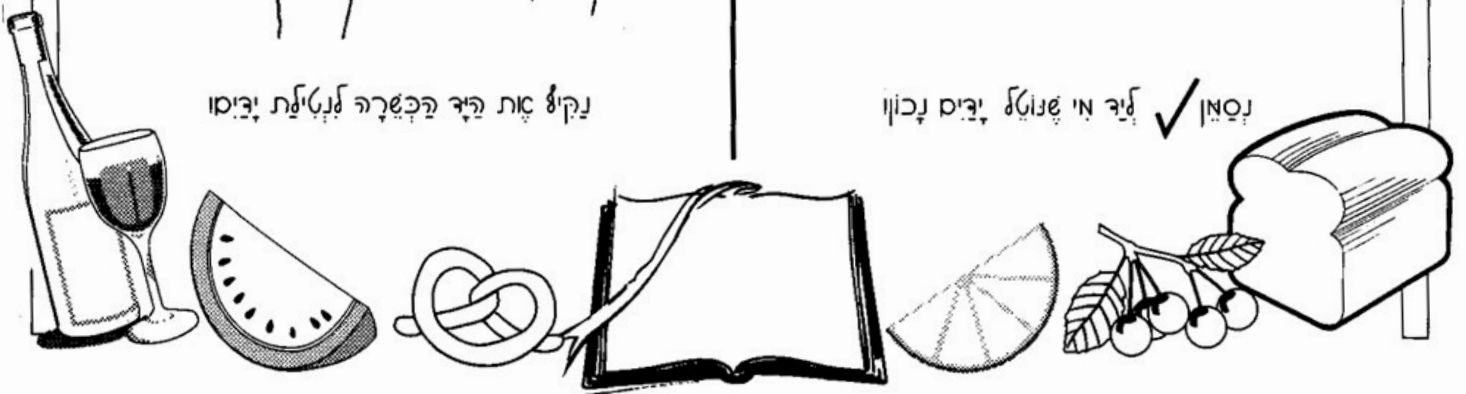

נלמ ידים לפי הדין

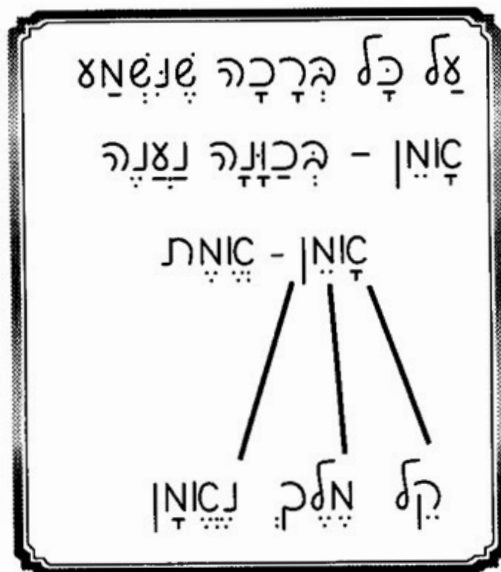
איזו יד כשרה לגטילת ידים לפי הדין?

נלמ ידים כשרים לפי הדין

הווי זהירים בעניית אמן

כל העולה אמן בכל כחו - שצריגן אגן נפתחים לו

עוד העולה אמן יותר מהמקור

איזו אמן לא נאמר?

שנים אחרים אומר לפני ששמו אשם את ההרכה.

אמן חטופה

אחרים אומר כמן רב אחרי ששמו את ההרכה.

אמן יתומה

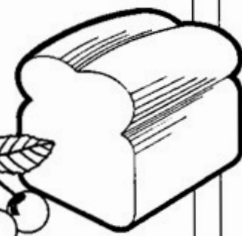
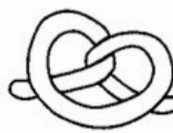
שלא אומר אומר בשלמות אלא קטפו אחת

אמן קטופה

מהאיות של א - נ - |.

אברך בקול רם ואזפה את השומעים בעניית -

NIC |

בְּרַכַּת ה'

אָנוּ מְבָרְכִים אֶת ה' אֵל כָּל מַה שְּׁבָרָא בְּעוֹלָמָא, הַנִּפְתָּא,
אֶת הַבְּרָכוֹת נִחְלֵק ל:

אָנוּ מוֹדִים לָהּ אֵל הַנָּאוֹת שׁוֹנוֹת.

בְּרַכָּאוֹת:

בְּרָכוֹת
הַנֶּהֱנִין

בְּרָכוֹת
הַמַּצּוֹת

בְּרָכוֹת
שִׁבַּח
וְהוֹדָיָה

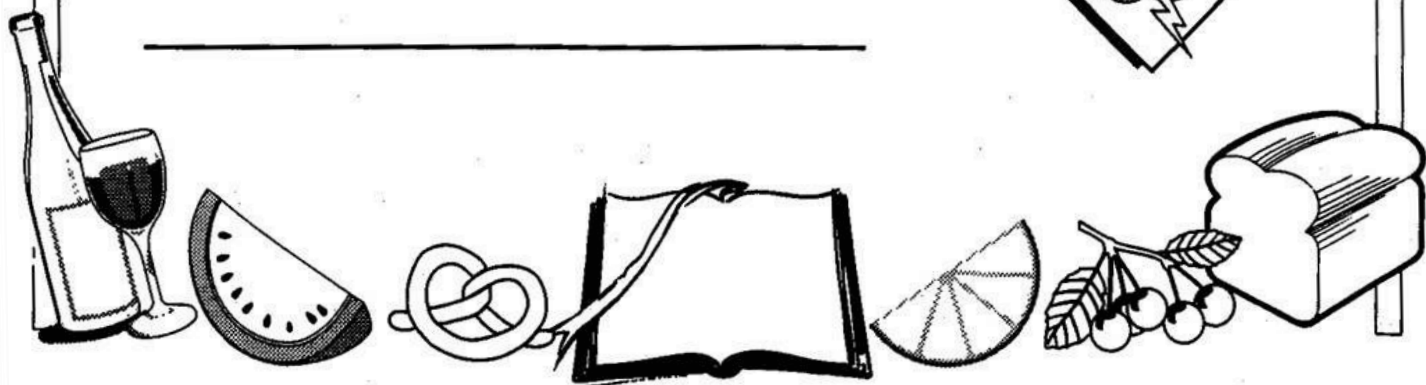

בְּרַחֵן אָנוּ מְבָרְכִים לְפָנֵינוּ קִיּוֹם הַמַּצּוֹת.

בְּרַכָּאוֹת:

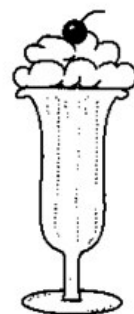
בְּרַחֵן אָנוּ מְשַׁבְּחִים וּמוֹדִים לָהּ אֵל הַטּוֹבוֹת שְׂעִשְׂה אִמְנוּ.

בְּרַכָּאוֹת:

דיני ברכה ראשונה

לפני כל טעימה ואכילה,
גם קטנה גם גדולה,
לא נשכח לומר ברכה,
מלה במלה בהלכה.

נשים

1. אין שאר הברכה ראשונה אלא אוכל ושותה

2. לפני הברכה נאכל שתינו תהינו ופנינו

3. מברכים כשהאכל מנח

4. כשידעים בהרור אינו ברכה

5. מחזיקים את המזון ביד כי היא היד

6. מברכים בשפה הרורה מלה במלה ב

7. אין מפסיקים בין הברכה ל

8. אסור לדבר עד ששמים את ה

9. לברך בקול רם כדי שישמעו

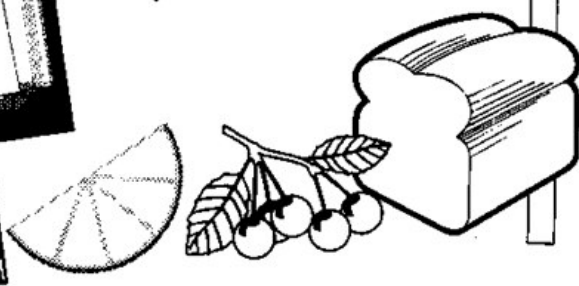
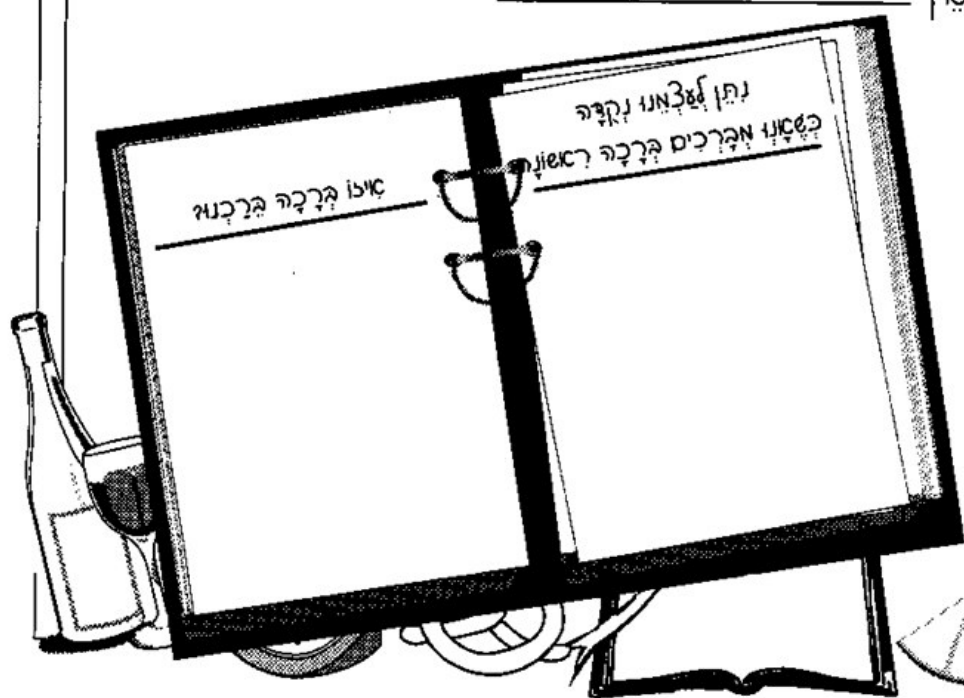
10. אסור לברך ברכה ל אדם ברכנו נאמר:

11. כשהלדעים תרופה מרה - אין

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.

נזהר שלא נכלה ללא ברכה
יותר נזהר שלא נכלה את הברכה

פזקים
ציונים

דיני נטילת ידיים לסעודה

נגזר את הדינים ונרביק בעמוד

3. אקח כלי גזול
ובמים רבים אטל.

2. את המים לנטילה
מהבית אקח, כי בדרכי
כעל הם נקיים וזחים.

1. הטרם לאכל אגש
ארצה אם המאכל
הנטילה חיה.

6. את שפתי אשחר נכח
משחר מצת הנטילה עד
אכלת הבכר.

5. אנקה ידיים וזכרניים
ואיגשם לפני נטילת הידים

4. אבדק את הכלי בקל
פנה, אם פגם או
סדק בו נמצא.

9. אשעיה בעת הנטילה
שע אוחת לא תגע בשניה.

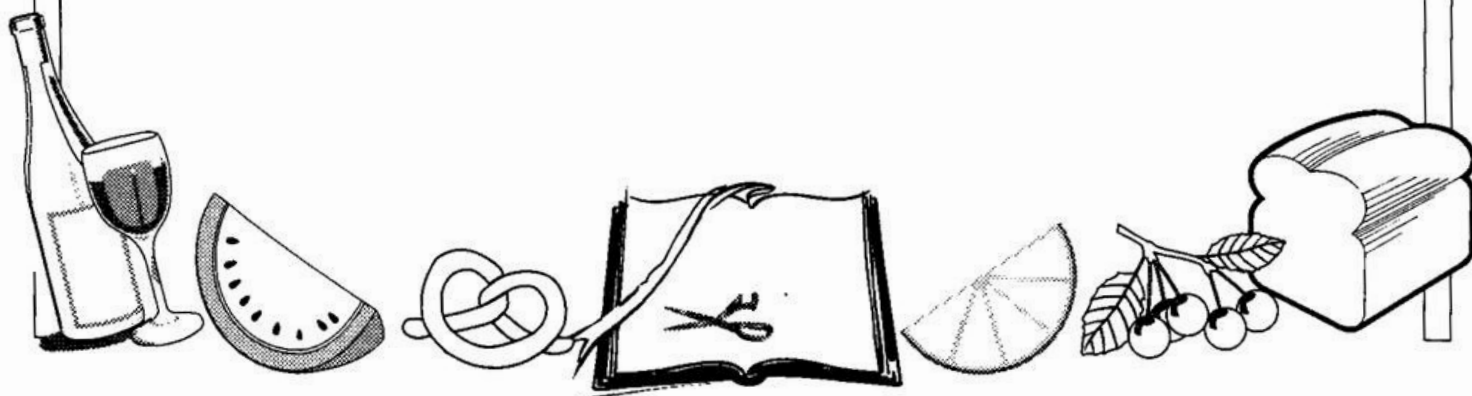
8. ואחריה אטל יד שמאל
ולא אגע בה, בכלי הרטב.

7. אטל יד ימין הראשונה
ואשעיה שרמם יכסו
את כלף.

12. מיד, אבדק ברבת
המוציא, וזכית לחם
אכנים לפי.

11. את ידי רך במעבת
אנשה, ולא בחלצה או
לבוש אחר.

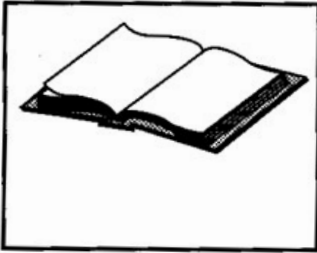
10. הטרם את ידי אנשה
על נטילת ידיים אבדק.

דיני נטילת ידיים לסעודה

נגזר את הידיים שבעדף הקא ונדבוק ליד הכיורים הנכונים:

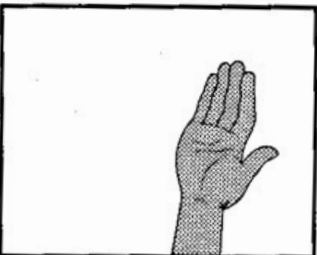
צדק

צדק

צדק

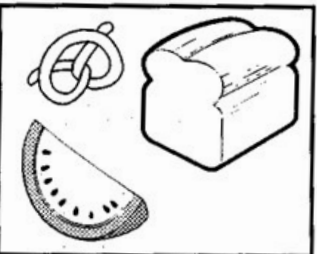
צדק

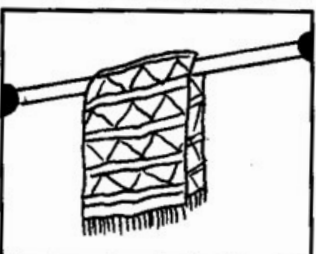
צדק

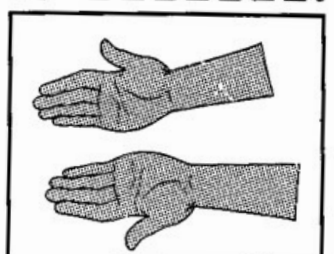
צדק

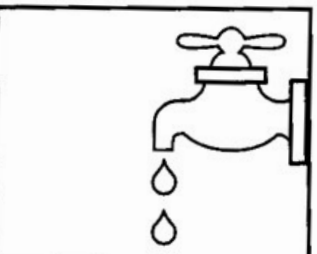
צדק

צדק

צדק

צדק

צדק

צדק

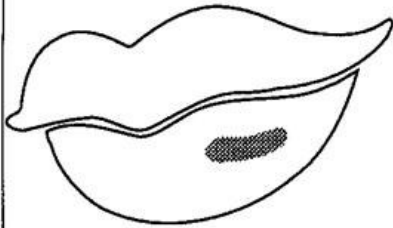

דֶּדֶד אֶרֶץ בִּסְעוּדָה

לֹא אֵכֶל בְּיָדַיִם,

וְלֹא בְּאֶפְרָר אֶפְרוּרִים,

בְּאֶפְרָר אֵכֶל בְּפֶה סָמָר.

אֵשֶׁר לֹא כֵל מְהֵלִי שְׂמֵעָה,

וְכִמְהָן לֹא אֶקְרָא בְּשֵׁמַת הָאֲרוּחָה,

לֹא אִוְזִיָּא מִפְּצֵחַת מִכָּכָה שְׂאִינִי אִוְהֵה.

בְּכֵל בְּרָאשׁוֹן בְּנִלְאֵת יָדַיִם אֶת הַעֲזָאֵל,

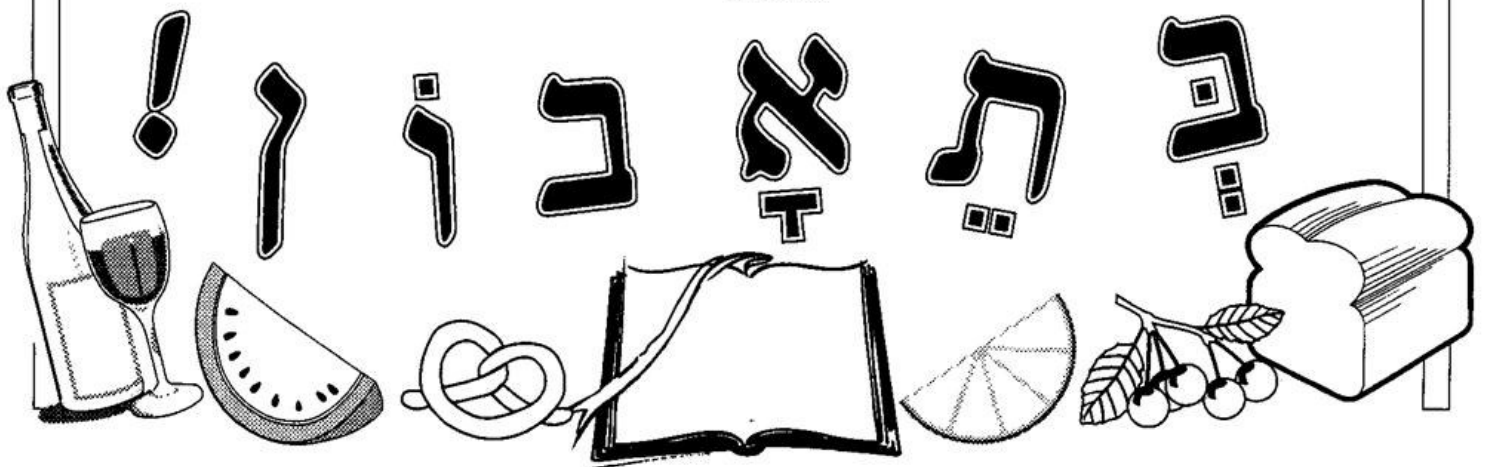
מִשְׁמַת הַסְּעֻדָּה לֹא בְּשֵׁמַת,

לֹא אֶעֱמִיד אִם אֶתְכַּוֵּן לְשֵׁמַת הַסְּעֻדָּה,

לֹא אֶזְרֹק הַצִּלְחַת בְּסִימָה הָאֵכֶל,

וְלֹא אֶדְחֵף אֶת הַיָּשָׁהִים,

וְכִמְהָן אִין זֶה לְאֹהֶל הַסְּתִיכָה בְּצִלְחַת שֶׁל הַשֵּׁנִי.

הַאֲכִילָה לַיָּד הַשְּׁלֶחַן דּוֹמָה לַעֲבוֹדַת הַכֹּהֵן בַּמִּקְדָּשׁ

נִמְשָׁל

הָאָדָם הַסּוֹעֵד

א. הַ _____

ב. הַ _____

ג. הַ _____

ד. נוֹטֵלִים _____ מִכֵּלֵי אֶפְרָיִם הַסּוֹעֵד.

ה. טֹאבִים אֶת הַפֶּתַח _____

ו. שֶׁלֹּמֹנוֹ שֶׁל אָדָם מְכַסֵּר אֲלֵיו.

ז. אִסּוּר לֹא _____

אֶל הַשְּׁלֶחַן.

ח. אֶפְרָיִם בִּרְכַּת הַמָּזוֹן מְסִירִים

אֶת הַ _____ מִהַשְּׁלֶחַן.

מְשָׁל

הַכֹּהֵן בַּמִּקְדָּשׁ

א. הַכֹּהֵן

ב. הַמִּזְבֵּחַ

ג. הַקֶּרֶן

ד. רָחֵץ יָדָיו מִפְּכוּר וְהִקְרִיב בְּטָהֳרָה.

ה. סָבַר מֵלֶחֶם אֶל הַקֶּרֶן.

ו. הַקֶּרֶן מְכַסֵּר אֶל הָעוֹלָמוֹת.

ז. בַּמִּזְבֵּחַ נִבְרָא בְּקִדְשָׁהּ וְלֹא נִבְרָא

בּוֹ מִנְהַט בְּזִיּוֹן.

ח. אֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא הִנֵּסוּ כֵּלֵי בָרָז

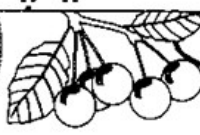
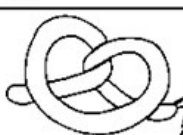
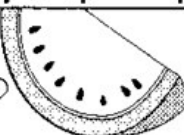
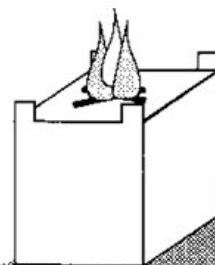
וְכֵלֵי מִלְחָמָה.

הַשְּׁלֶחַן

- סֶמֶל הָעֶשֶׂר.

הַמִּזְבֵּחַ

- סֶמֶל הַשְּׁלוֹם

בְּרַכָּה לִפְנֵי הָאֵל - בִּקְשֵׁת רִשּׁוֹת

נֵט

לְשׁוֹנֵי אֲנָשִׁים שֶׁאֲרָחוּן הַמַּלְאָכִים חֲדָרֵי

וְאוֹת רִשּׁוֹת הַמַּלְאָכִים לֹא שָׂאֵלֵי

הַאֲחֻדָּה סְעוּדַת מַלְאָכִים לֹא אָרַךְ

וְהִשְׁגִּי בֶרֶךְ פְּרוּסַת לֶחֶם לְקַח.

וַיִּזְוֶה הַמַּלְאָכִים:

שְׁנֵיהֶם בְּעֵצָה שְׂוֶה יִצְנְשׁוּ

כִּי הִשְׁגִּיִּים בְּאוֹתוֹ חֶטֶא חֶטֶא

אוֹת רִשּׁוֹת הַמַּלְאָכִים לֹא שָׂאֵלֵי

וְהַנֵּט

הַן בְּרַחֵם אֶכְלָם -

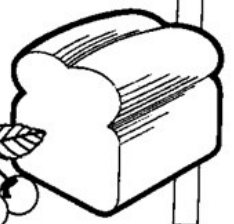
הַמַּלְאָכִים וְאֲרָחוּן

וְהַנֵּט בְּעֵצָה שְׂוֶה

קִטָּן אוֹ שְׂוֶה

אוֹת רִשּׁוֹת בּוֹרְאֵי הַעוֹלָמִים

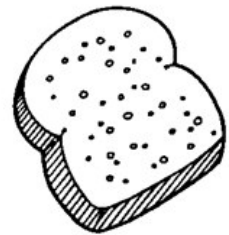
צְרִיכִים לְשִׂאֵל וְלִטֵּא.

בִּקְשֵׁת רִשּׁוֹת - בְּרָכָה לִפְנֵי הָאֵכֶל -

שֶׁנֶּ

לְשׁוֹנוֹ אֲנָשִׁים שְׂאֵרֵי חַיֵּי הַמַּלְאָכִים חֲדָרָה
וְאֵת רִשּׁוֹת הַמַּלְאָכִים לֹא שָׂאֵל
הַאֲחֻדָּה סְעוּדַת מַלְאָכִים לֹא אָרַךְ
וְהִשְׁתָּ רַק פְּרוּסַת לֶחֶם לְקַח.
וַיִּצְוֶה הַמַּלְאָכִים:
שְׁמִיךְ בְּעֵצָה שׁוֹהֵה יִצְנָה
כִּי הִשְׁתָּ בְּאֹתוֹ חֶטֶא חֶטֶא
אֵת רִשּׁוֹת הַמַּלְאָכִים לֹא שָׂאֵל.

וְהַנִּשְׁתָּ

הֵן בְּרַחֲמֵיכֶם -

הַמַּלְאָכִים _____ וְאֲרִינָה _____

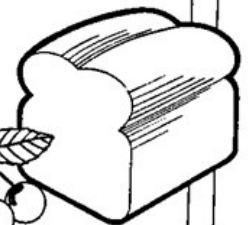
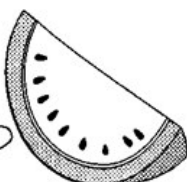

מַלְאָכִים שְׂאֵרֵי חַיֵּי הַמַּלְאָכִים

קָטָן אוֹ שָׂאֵל

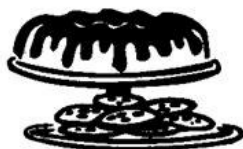
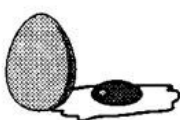
אֵת רִשּׁוֹת הַמַּלְאָכִים

צְרִיכִי לְשָׂאֵל וְלֹא לֹא.

בְּרָכוֹת

בְּרוּךְ אַתָּה ...
שְׁהַבֵּל נָתַתָּה בְּרִבְרוֹ

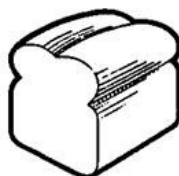
בְּרוּךְ אַתָּה ...
עַל הַמִּצְוָה

בְּרוּךְ אַתָּה ...
בִּזְרָא פְּרִי הָאָדָמָה

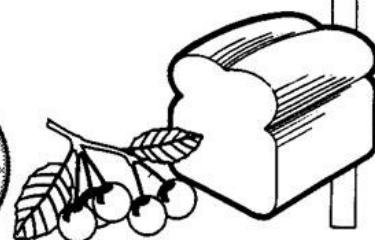
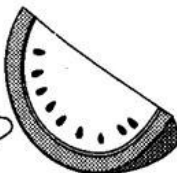
בְּרוּךְ אַתָּה ...
עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית

בְּרוּךְ אַתָּה ...
בִּזְרָא פְּרִי הָעֵץ

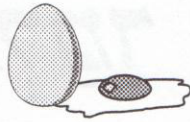
בְּרוּךְ אַתָּה ...
עַל גְּמִילַת יָדִים

בְּרוּךְ אַתָּה ...
בִּזְרָא מֵאוֹרֵי הָאֵשׁ

בְּרָכוֹת

בְּרוּךְ אַתָּה ...
שְׁהַכֵּל נִקְיָה בְּדַבְּרוֹ

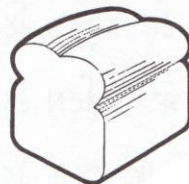
בְּרוּךְ אַתָּה ...
עַל הַמַּחֲיָה

בְּרוּךְ אַתָּה ...
בְּיוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה

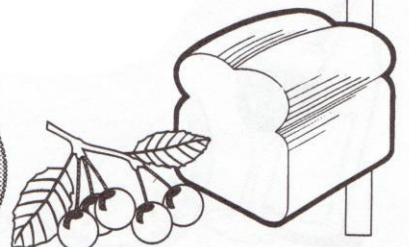
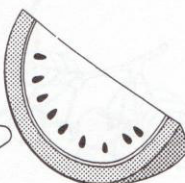
בְּרוּךְ אַתָּה ...
עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית

בְּרוּךְ אַתָּה ...
בְּיוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ

בְּרוּךְ אַתָּה ...
עַל גְּטִילַת יָדַיִם

בְּרוּךְ אַתָּה ...
בְּיוֹרֵא מֵאוֹרֵי הָאֵשׁ

הלכות סעודה

מהיום בכתתנו כלנו נדע
היטב היטב הלכות סעודה

נמתח קו מהפליכה לבקר אליו היא מחנכת אותנו

יש לבקר שהשלחן יהיה נקי או לפרוש עליו מפה.

אין לפזר את הפחם לפזורים.

אין לבקר לחם.

אין לאכול בידים.

אין לאכול בצמיצה.

אין משיחין בשעת הסעודה.

אין מתחילים לאכול לפני מי שגדול (אבא)

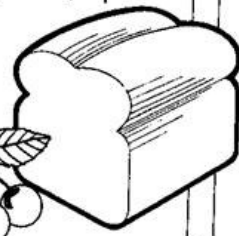
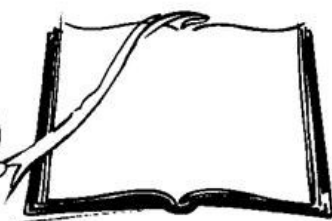
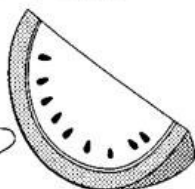
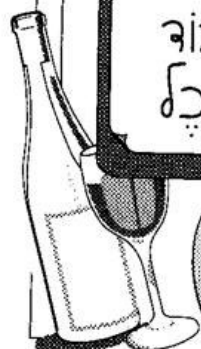
יש לאכול בפה סגור.

אין לאכול בקול קולות.

אין להסתכל בצלחת של השני.

אין להניח לפני השני פרוסה שנאסר ממנה.

אין לבחול את הצלחת כשזמרים לאכול.

וְלֹא תִשָּׁבִיתוּ בְּרִית מֶלֶח

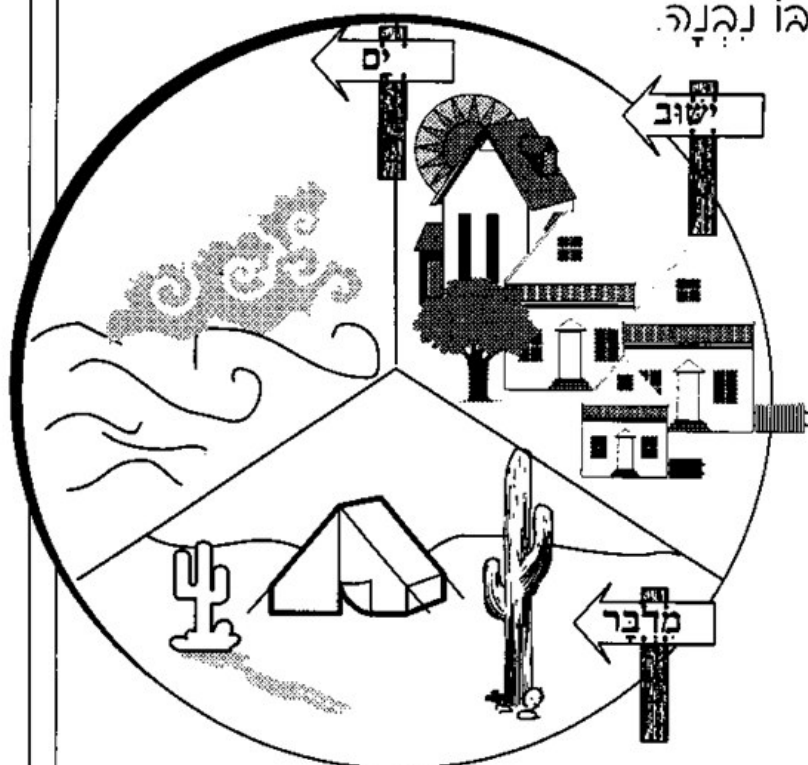
בְּרִיטֵאוֹת קְאוֹלֶס בְּכוּ מִי הַיָּם לְפָנַי ה' וְאֶחָרָיו:
שְׁלֵשָׁה חֲלָקִים בְּאוֹלֶס -

מִדְבָּר יֵשׁוּב וַיִּם

בָּכָה הַמִּדְבָּר - וְנִתְּנָה לוֹ הַתּוֹרָה

וּבִישׁוּב - בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לוֹ נִבְנָה

עַם אֲנִי רֹצִים לְכַבּוֹת בְּמִצְוָה,

וְלֹא תִקְרָה אֵל הַשְּׂכִינָה,

הַבָּטִיחַ לָהֶם ה' וְאַנָּה:

הַמֵּלֶח שְׁלָכֶם בְּכֹל קֶרֶן יִמְצֹא,

וְלָפָנַי ה' יִתְקַלֵּל וְיִתְרַכָּה.

שְׁלַחַן הָאוֹרֶם הַיּוֹם הוּא מְכֻלָּם

עַל מִנְאֻכָּא מוֹדָה וּמִשְׁבַּח

אוֹת לְחַמְנוּ בְּמֵלֶח נִטְלָה

וְאַיִי נִבְרַךְ לְאֵלֶיךָ אוֹשֶׁה כֹּל.

עֲבוּדָה

בְּמָה בָּכָה הַמִּדְבָּר?

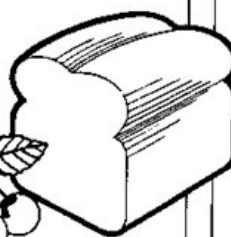
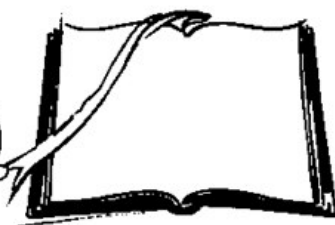
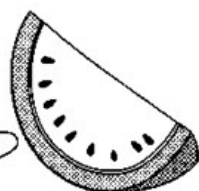
בְּמָה בָּכָה הַיֵּשׁוּב?

בְּמָה בְּכוּ מִי הַיָּם?

שְׁלַחַן הָאוֹרֶם דוֹמָה לְ

הַמִּנְאֻכָּה דוֹמָה לְ

לְכָן נִשְׁמֵים _____ עַל _____

פִּיצֵד נְבִירָה בְּרָכָה דִּאֲשׁוּנָה

✗
לא נכון?
|||
נכון
✓

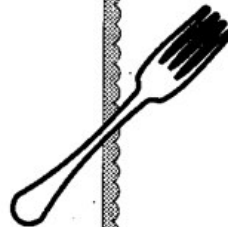
אים געזעט די ברוך מאלכע,
 ארומט יי, ורק אחר
 פֿך אוכלע לערן.

לעפֿט ריק גרער אחר של אנה.
 הוא פֿרי כה קטן!
 אין צרכ לערן אעל.

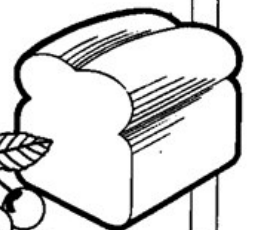
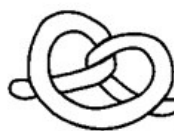
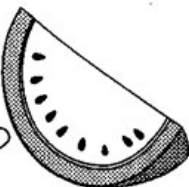

אברך בקול אה שמחון נותן
 ישמעו כלם ויגדו אמן!

סימתי את הברכה,
 לא חפיתי,
 מהאכל מיד טעמתי.

התפוח היי, מה אעל
 לערן צריק?
 אתחיל בברכה, ויגדו אמן
 תרמז איך לערש.

לֵה' הַתָּאָרֵץ וּמְלוֹאָהָ

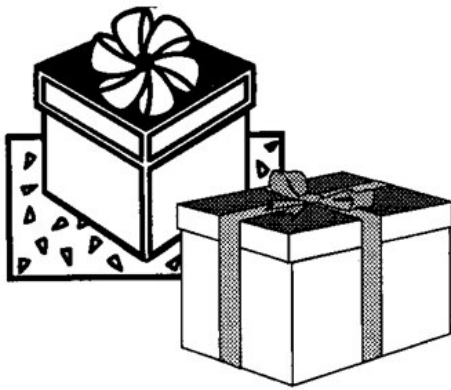

הַשָּׂמִים - שָׁמַיִם לַה' וְהָאָרֶץ נָתַן לַה' אֱלֹהֵי אֲדָם

לִפְנֵי הַבְּרָכָה - הָאָרֶץ שִׁיבָת לַה'.

אַחֲרֵי הַבְּרָכָה - הָאָרֶץ נָתַן לַה' אֱלֹהֵי אֲדָם.

כָּל הַנִּהְיָה בֵּין הָעָלָם הַזֶּה לְהֵי הַבְּרָכָה כִּכְאֵל שֶׁיֵּלֵךְ יֵה.

שֶׁנֶּה

אֲבָא שְׂנוֹתֵי מִתְּנוּת לִבְנָיו.

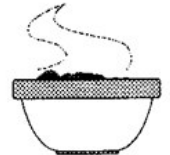
בֵּן אֲחִי - מִיָּדָה לְאִבּוֹ עַל הַמִּתְּנָה.

וְבֵן שְׁנֵי - חוּטֵץ וְאַחֲרָיו עַל הַמִּתְּנָה.

רוֹאֵה לֵאמֹר הָאֵל מְבָטִים:

לִבֵּן שְׁהוּדָה: פֶּעַם שְׁנִיָּה, לִבֵּן שְׁבָרַח: פֶּעַם שְׁנִיָּה

נִנֵּה

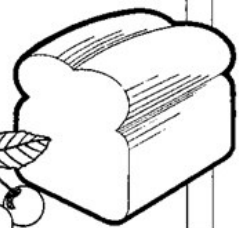
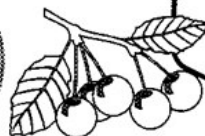
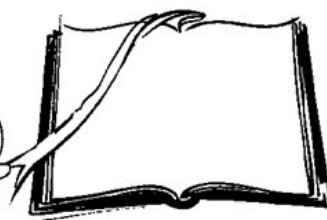
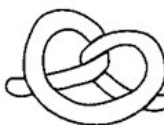
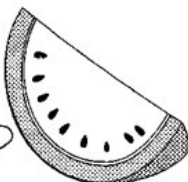
ה' מְבִיא לִבְנָיו מִתְּנוּת - נָחֳן.

יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁ _____ וְאִבָּאִים.

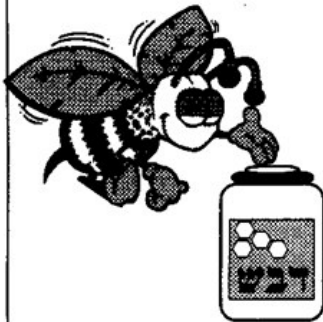
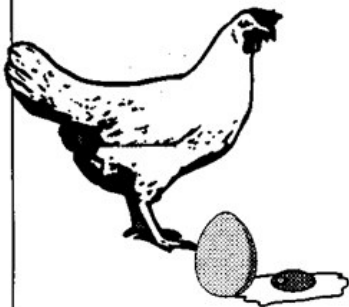
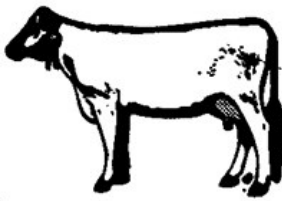
יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁבָרַח לֵאמֹר _____

ה' מְבָטִים לְאִבָּאִים שְׁבָרַח וְאִבָּאִים _____

לְאִבָּאִים שְׁבָרַח לֵאמֹר הַבְּרָכָה _____

מן החי

1

הפירות נמצאות ב _____
מהם אנו מקבלים _____ מהחלב מיצרים מוצרי חלב שונים

כמו:

עם _____ הפורה משמש לאכילה.

עליהם מקבלים הרבה

בדור נמצאות הפקשה ור

עם הן נותנות לנו / _____

2

התרנגולת גולה ב _____ היא מטילה

עם בשר התרנגולת משמש לאכילה (אף)

עליהם נהרר הרבה

את ה _____ אנו מקבלים מהדבורה

4

הכבד מוציא את הדבש מן ה _____

את הדגים אנו מוציאים מן ה _____

5

ישנם דגים המצויים בים הפתוח ואחרים הטיס בהרכות מיוחדות.

אין משחקים בדרך מאכל

שנת הברכה היתה בארץ בלה. החטה אלתה יפה ונתנה יבול מברק, הקמח היה רב והלחם בול, ולכן לא נזכרו בני אדם בו. הותרו מננו בסודותם ואחר כך זרקו מה שנשאר. הלחם לא היה חשוב בעיני האנשים כלל, אפילו שרקו בו.

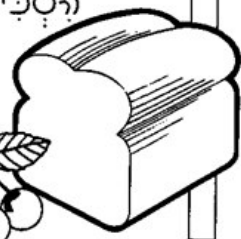
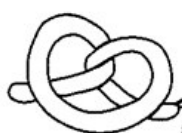
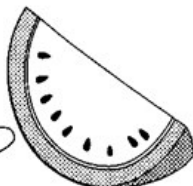
יום אחד אמצו בשוק שני אנשים והשליכו זה על זה לחם לחם זחוק ושעשע. באותו רגע אבר שם איש חכם וחשוב, רב יהודה שני, וכאשר ראה שהאנשים משחקים בלחם ונוהגים בו בזיון, אצו ונימו: נראה שיש יותר מדי אכל, האנשים שהמים כל כך צד ששכחו את מצות ה',

שצו להם **בל תנשחית!** אלא תקלקל מנאכלים!

אם כן - מוטל שיהיה רצו בלחם ושוב יזכרו בה' והמצוותיו. צדיק גאול היה רב יהודה, ולכן ה' קים את דבריו. בשנה האחרת לא ירדו גשמים ולא זמח בה מנוחה, לא חטה ולא שעורה, לא פירות ולא ירקות. מצט המזון שנשאר מן השנה המברכת אלה הוקר רב, ואנשים חכו בתורים גאולים בדי לקנות. כלם היו רעבים מדי והצער והחטה זכרו, איך לא השגיחו בלחם, כבאשר היה להם בשעשע!

הלא יו והיה לנו אכשו לפחות קצת לחם יגשו אנחנו רב יהודה לא ידע, אינו זכרה בלחם לחם, כי הוא נהג לשבת בבית כל היום וללמד תורה, וכמעט שלא יצא החוצה. ראו החכמים את צערו של העם ונימו להרב כהנא שהיה תמיד עוזר להרב יהודה ומשע אותו. הלא אותה נמצא תמיד בקרבת הצדיק עשה נא שייצא לשוק ויראה כמה רעבים האנשים.

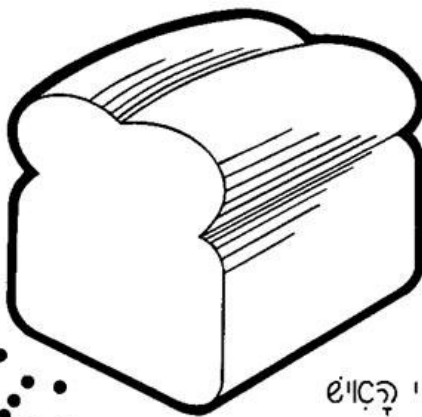
הסכים רב כהנא לבקש מרב יהודה לצאת מנו, כבאשר השיאו

לשוק ראוי אנשים צומדים בתור על יד דוכנו של הסוחר היחיד שנמצא בכל השוק.
התפלל רבי יהודה ושא: "מה נהי מצא צומדים שם כל כך הרבה אנשים?"
ענו לו: "נהי הסוחר היחיד שיש לו למכר דברי אכל, הוא מוכר פסלת,
קלפות של תמרים, וכל אחד רוצה לקנות." אמר רב יהודה: "נראה שרצה לא
לעולם ואם כן צריך להתענות ולהתפלל לה שירחם ויתן אכל למהי האדם הרעבים.
ומה בקש משמי - "חלץ לי את נפלי" רק חלץ לו השמש נאל אחת וירדו גשמים,
אז לפני שרב יהודה התחיל מתפלל, כי את רצונו של הצדיק לטובה ה' מקים מיד.
למחרת היום גם השיאו לבת אונות מלאות ארז וחטה מארץ רחוקה,
חלקו את האכל לכל האנשים הרעבים, אכלו והודו לה' על חסדו.

(מסכת תענית)

מצה נוסף

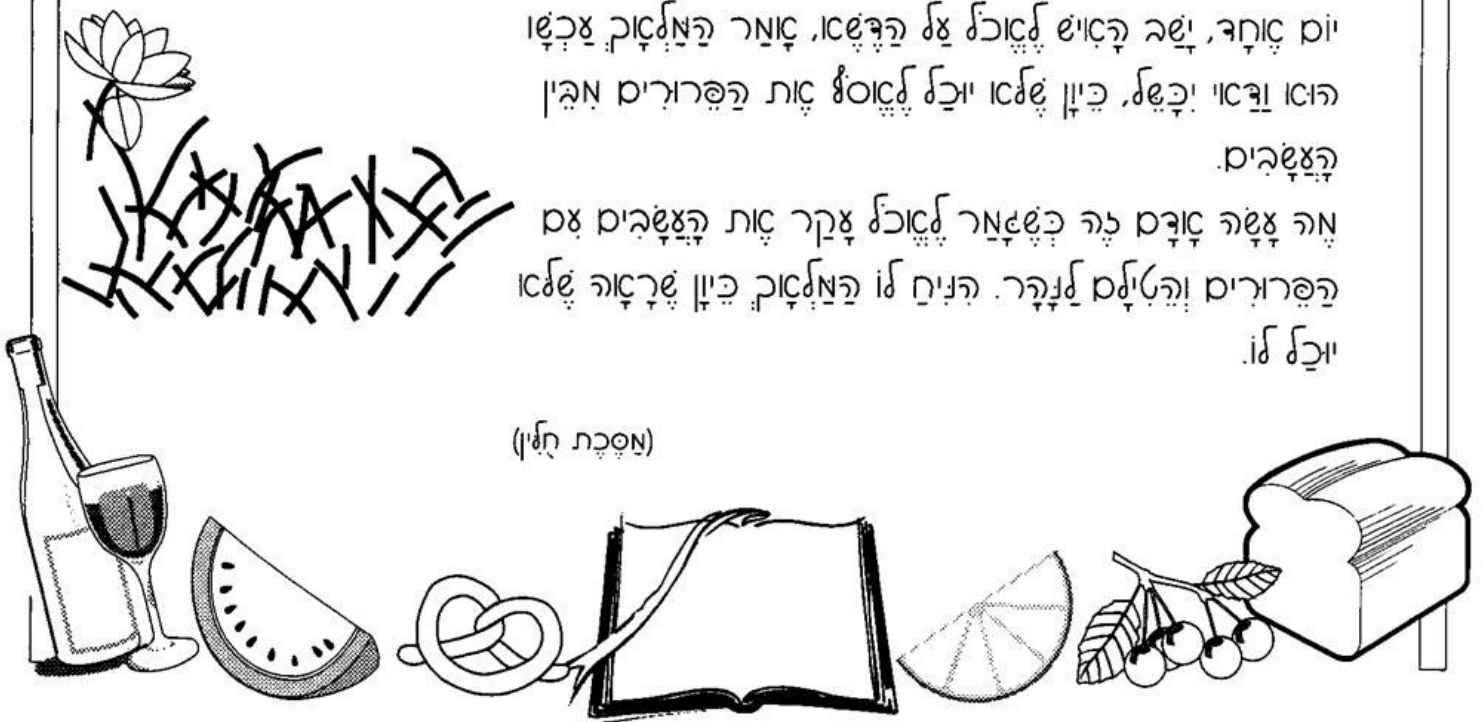

האדם שהמלאך המונה על הצניות, היה
רוץ אחריו להביאו לידי צניות, ולא היה יכול לו, כי האיש
נזהר מאד בפרווי האדם שלא להניחם על הארץ כדי שלא
יבואו אנשים ויברכו עליהם.

יום אחד, ישב האיש לאכול על השולחן, אמר המלאך אכיל
הוא ודאי יבשל, כיון שלא יוכל לאסוף את הפרורים מלפני
העשבים.

מה עשה אדם זה כשעמד לאכול אקר את העשבים עם
הפרורים והטילם למפר. הניח לו המלאך כיון שראה שלא
יוכל לו.

(מסכת טהור)

דף גזירה

בורא פרי הקץ

אל נטילת ידים

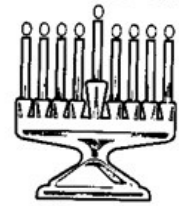
לעסוק בהדרי תורה

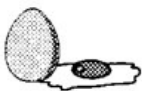
אשה נעשה בראשית

שקרא בו אילנות טובים...

להדליק נר של חנוכה

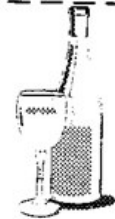
שחכל

מנונות

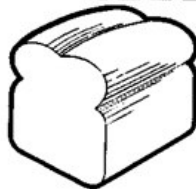
זוכר הקרית...

בורא פרי הפסח

אל מנצות ציצית

החוציא

אל נטילת לאפה

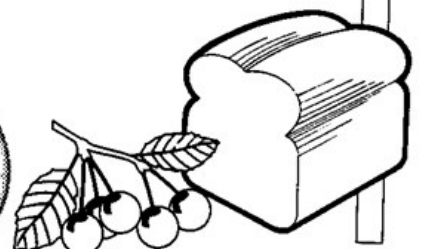
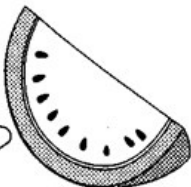
שכחו וזבחנו נא אצלם

הרכבת השנייה

בורא פרי האדמה

3

בְּרָכוֹת
שֶׁבַח וְהוֹדָיָה

--

--

--

--

--

2

בְּרָכוֹת
הַמְצוֹת

--

--

--

--

--

1

בְּרָכוֹת
הַנֶּהֱנִין

--

--	--

--

--

--

נְגַזֹּר אֶת הַדֶּף הַבֹּא וּנְתַאִים אֶת הַתְּמוּנֹת

